

[Hanne Severinsen]

der og mænd var muligt at kombinere familieliv og arbejdsliv.

I den forbindelse er det måske også vigtigt, at vi får EDB ind i skolerne på en sådan måde, at pigerne værner sig til, at det er noget, som indgår i den almindelige undervisning. Det er ikke noget, man kan gøre fra den ene dag til den anden, for der er simpelt hen et lærerkapacitetsproblem, men ganske snart håber jeg, det vil blive sådan, at EDB og data er noget, som er et almindeligt redskab, som pigerne er med på lige fra starten. I dag ser man måske lidt anderledes på det, og dér tror jeg også det er vigtigt, at man har fundet en løsning som det forsøg, man har lavet med datastuer, hvor kvinderne kan få mulighed for at komme på deres egne betingelser og se, at der her er noget, man kan bruge. Jeg tror oven i købet, at man dér opdager, at den ny teknik kan bruges på en meget mere praktisk måde, for mange kvinder er ret resultatorienterede i deres måde at håndtere den slags maskiner på, hvor drengene i skolen i højere grad har en tendens at betragte det som et interessant spil.

Vi har brug for en diskussion om, hvad der sker, når disse skærmterminaler måske kommer ud i hjemmene. Jeg er absolut indstillet på, at vi skal gøre noget for at forhindre, at vi får isoleret kvinder rundt omkring i små lejligheder. Derfor er det også vigtigt, at vi prøver at se på vore byplanmæssige problemer; vi burde måske have udformet vores boligmiljøer på en anden måde. Vi kunne måske også have brug for at diskutere, om man kunne skabe mindre virksomheder, for det spændende ved den ny teknik er jo, at den også giver gode muligheder for mindre virksomheder; den giver gode muligheder for decentralisering; den giver gode muligheder for, at vi får en udvikling, som mange netop ønsker. Det er i virkeligheden mest op til dem, der bruger teknikken, hvordan den skal bruges; det er ikke sådan, at vi på forhånd skal beslutte os til, at udviklingen nok er forfærdelig. Jeg synes, det er meget forkert, når netop fru Elisabeth Bruun Olesen tager fat i den ende, at det hele nok går forfærdeligt. Det kan også godt være, det går godt. Vi skal bare være opmærksom på, hvilke udviklingsmuligheder der er gode, og hvilke udviklingsmuligheder vi gerne vil prøve at hæmme. I hvert tilfælde synes jeg, at man som optimist

burde sige, at problemer jo også kan være en udfordring.

Lilli Gyldenkilde (SF):

Vi ved alle sammen, at vi står midt i en teknologisk revolution, og denne revolution skaber altså nogle problemer. Vi behøver ikke at låse os fast i, om den skaber arbejdsløshed, for fakta er, at vi har en stor arbejdsløshed, og at vi har en teknologisk udvikling, som selvfølgelig vil bortrationalisere nogle folk, så lad os dog i hvert fald lade det være konstaterbart; så har vi måske et bedre udgangspunkt at diskutere videre ud fra, for ellers står vi bare og slår hinanden i hovedet med, om det skaber arbejdsløshed eller ej. Der er problemer nok endda med arbejdsløsheden.

Det er ingen hemmelighed, at alle fagforeninger med respekt for deres medlemmer forsøger at indgå aftaler på virksomhederne om, hvilke faggrupper der skal bruge den nye teknologi. Dette medfører nu også nogle ganske gode slagsmål mellem grupperne. Som eksempler skal jeg blot nævne typografer, litografer, journalister og HKere. Disse grupper sidder i mange problemer med hensyn til, hvem der skal bruge den nye teknologi.

Det overordnede for dem er dog heldigvis, at de er enige om, at arbejdstiden skal sættes ned, og det er altså tragisk, at vi her i landet ikke alle sammen kan indse, at der fremover ikke vil være arbejde til alle, såfremt vi fastholder den lange arbejdstid.

Når jeg indleder med at tage fat i dette punkt, er det, fordi det er lykkedes de bestemmende i dette land at føre kampen over i fagbevægelsens egne rækker, og man skal være klar over, at det er lykkedes for dem. Nu sidder man dér og slås om jobbene, fordi der er stor arbejdsløshed. Det er trist, men sådan er det altså gået. Det er det ene, jeg skal sige.

Det andet angår ligestillingen i forbindelse med indførelsen af ny teknologi. Det er jo et problem, der ikke kan løses af kvinderne alene. Mændene må indse, at de også må være med til at kæmpe for ligestilling, og i den sammenhæng kan vi altså ikke bruge f.eks. hr. Bo Kristensens ordførertale til ret meget, for den handlede om, at kvinderne bare skulle hjem.